உ

சிவமயம்.

ஓம் மகா கணபதி துணை

ஸ்ரீ பாரிஜாதவனேசுவரர்

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

இது

ஸ்ரீ சமீவன க்ஷேத்திரமென்னும் ஸ்ரீ கோவிலூர்

மடாலயம்

ஸ்ரீமத் வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பையஸ்வாமிகளால்

ஸ்ரீபாரிஜாதவன மென்னுந் திருக்களரிலெழுந்
தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பாரிஜாதவனேசுவரர் பேரில்

திருக்களர் கோயில் பஞ்சாபத்தாரும்,
இருக்கு வேதபாடசாலை யதிபருமாகிய

காரைக்குடி

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ப. ழ. வே. ரா. ம. இராமநாதஞ்
செட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி இயற்றப்பெற்று
மேற்படியாரால்

மன்னார்குடி

பாரதி அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

உ

சிவமயம்

ஓம் மஹா கணபதயே நம:

ஸ்ரீபாரிஜாத வனேசுவரர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

மங்கலம்.

சீராருந் திருக்களர்வாழ் சிவபெருமான் றிருவடியைத் தினமும் போற்ற
வேராருமங் காதிதனைப் புரியவருள் புரிவா னிமையோ ரோடும்
பாராரு முனிவரரும் பணிந்தேத்தும் வலம்புரி யெம் பரம தேவ
னேராருந் திருவடியை நிதந் தொழுதுநனி புகழ்ந்து நினைகுவாமே.

திருமகளுங் கலைமகளு மலைமகளு ந்தினம்பணியு ந்தேவியோடுங்
கரிமுகனன் முருகனெனு ங்கருணைசொரி குமரரோடுங் கலந்துமேவித்
தருவனமிங் கதனிலுறை பெருமானே முத்தாபந் தணந்து வாழ்வா
னிருவினை யிற்றனையுறுமிந் நாயடியே னினை வழுத்தவியைந் திட்டேனே.

இட்டாயிங் கெனைப்பிறவி தனிலெனினு நாவடிவா யினிது லாவ
நட்டேது மில்லெனினு முட்டாளாய் நாரியர் தம் நசையிற் போந்தே
கெட்டேனென் றாயே யாயினு நின்றனை மறவாக் கேடில் செல்வந்
தொட்டே நானுய்யும் வணந் திருக்களரெம்பெருமானே தொடுப்பாய் நீயே

நீயேயென் னரியபிதா நின்னிடது புடைபடர்ந்த நிமலை தானே
தாயாகு முன்னரிய விருகுமரர் தமயராந் தமர்களோதா
ஞேயாது நினை நினையுந் திருவடிய ருலகமெலா முறையுந் தேயம்
பேயோடு நடமாடுந் திருக்களரெம்பெருமான் யான் பெற்ற பேறே. 3

பேறே நின்பதம் பெறுத லதுபெறவே யருந் தவர்கள் பெருந் தாபுற்று
ரேறேறும் பெருமானே திருக்களரெம் மிறையவனேயெழி னின்றுணைங்
கூறுநின் றனனடியே னதுபெறவே யயலொன்றுங் குயிற்றிலேன் யா
னூறேது மில்லாமற் பதமீதலுரியகட னுனதுதானே. 4

தானோபித் தரணியினில் வித்தையெலாவற் றினுமே தடையிலாமன்
மேனோக்குமதிற் சுருதி மேன்மையதா முருத்திரிதான் மேன்மை மேன்மை
யானேறும் பெருமானே திருக்களரா யதனிலெழுத்தைந்து மெந்தாய்
மேனோக்குஞ் சிவவெனுநின் றிருநாம வீரெழுத்தே மேன்மை யாமால். 5

ஆலமிழ றனிலமர்ந்தங் கன்றொருநால் வருக்கறத்தை யருளினாய் நீ
கோலமுடன் றிருக்களரிற் றிருவாசப் பெருமுனிக்காய்க் கூத்தனாகிச்
சீலமுடன் றிருநடனந் தனைப்புரிந் தாயறிவறியாச் சிறியனேனை
யேலவுனைப் பாடிமொ பணித்திட்டாய் நின்கருணை யென்னே யென்னே6

என்னேநின் றிருக்கருணை யிருந்தவா வேறுமிலா வெனையாட் கொண்டாய்
கொன்னேவிட் டிடவினி யன்றாகு நின்பதத்தைக் குழைந்துபோற்றிப்
பொன்னுருவ் விரிக்கரத்தா யுரித்தான திருக்களராய் மூன்றுவென்றே
யென்னேரமும் முனையே யான் வழுத்து மெழில்வரத்தை யெனக்கீவாயே.

வாயோநின் றனைப்புகழ வரிவிழியோ நிற்காண வயங்குங்காதோ
வோயாதுநின் புகழை யுவந்துகொள வொண்கரங்க ளொருங்குகூப்பத்
தூயாநின் றிருக்கோயில் வலஞ்சூழ வென்பதங்க டொழும்பனான
நாயேற்கு நல்குதியேற் குறையுண்டோ திருக்களரை நயந்தவாழ்வே. 8

வாழ்வேயென் னுயிர்க்குயிரே வந்தாளுந் தந்தாயே வழியிலாமற்
றாழ்வேனைத் தாழாதிங் கஞ்சலென வெனையாண்ட தயை யுள்ளானே
பாழ்வாயைத் திறந்துனது பெரும் புகழைப் பாடிமொ பணித்தே யின்பத்
தாழ்வாயென் றருள்புரிந்த வடைந்தார்க் கின்னருள்புரிவா யடைந்தேன்கண்
(டாய் 9

கண்டாயென் குறையெல்லா மோர் பொருளாய்க் கழித்தாண்டாய் கண்கள்
மூன்றே, யுண்டாக்கி யளித்தழிப்பா னுடையானே விடையானே யுமை
யாள் கூறா, விண்டாயோ வெனிலடியேன் வேறுதுணை யனிகாணேன் விம்
மி விம்மி, யெண்டோளா வெந்தாயே யென்றழுதிங் கேங்கலல்லா லென்
செய்வேனே. 10

வேறு.

வேனலிற் பமெம்புன் கிருமியை நிகர்ப்ப வெந்துயர்க் கடலிடை விழுந்தே
யானுனை மறந்து வாடினனந்தோயாரினுங் கடையனானேந்தோ
வீனரிற் பெரிய னிழிவினி லரியனெனன் செய்வா னிப்பிறப் படைந்தேன்
நானிலம் புகழுங் களரியா யெனை நீ நாடிலை யெனிலென் னென்புரிவே 11

புரிவ தொன் றறியேன் புனிதனே புரங்கள் பொடிபடத்தழல்விழிபொடித்த
வரிவைதன் பாகா வடியனே னுயிரே யஞ்சலென் றருள் செயல்வேண்டும்
திரிவித தாபமற் றவர் வாழுந் திருக்கள ருறைந்த நாயகனே,
யெரிகரத்தேந் துமெந் தையேயடைந்தார்க் கெழிலருள் செய்யுகிற்பாயே

பாயலோ பூமி பழந்துணி யுடையாய் பசித்திடிற் புசித்திடல் பழமா
யாயபே ரன்பர் நின்றனைப் பணிந்தே யரும் பதம்பெற விரும்பினரா
ஞேயடியேனோ நாரியர்விழைவா னல்லறுசுவையை நாடினனாய்த்
தீயனாயிருந்துந் திருவடி விழைந்தேன் றீயனைக்காக்கு நாளுளதோ 13

உளதுநின் பதமா முலகிது பொய்யா முண்மையென் றுரைத்தனர் பெரியார்
களரிறை யடியேன் கனவினு நினது கழலிணை கருதுறா துழன்றேன்
வளரிறை களரிநாயக வமுதவல்லியென் கொடிபடர் வரையே
தெளிவுற வெனை நீ யாள்வது கடனுந் தீயருக் கருள்வதே யருளால் 14

அருள்பொழி யமுத வனந்தமே தினதனுநிய வமரர்க ளெவருந்
தெருள் விழியரியொ டயன் முதலினருந் தெருவினிற் செயசெய வெனவே
யிருளற விறைஞ்ச விமகிரி பயந்த வெழிற்றிருக் குமரிய ளோடு
முருள் மலியாழி மிசைபொலி யுருக்கண் டுளங்குளிரந் துவகை கூர்ந்தன
னே 15

தனந் தனை மதித்து நினைநித மறந்து தருக்கியான் வாழ்ந்திட வறியே
னினந் தனைநினைந்து கருவம தடைந்தே யின்புற வறிகில னருநூன்
மனந்தனின் மறைந்த பெருமையையீனையேன் மருக்கிளர் திருக்களரிறையே
தனந்தனி யிருந்து நின்பதம் பணியத் தண்ணரு டனைவிரும் பினனால் 16

ஆலமோ விழிகளரும் பெருமலையோ அரிவையர் குயங்கள்பே ரல்குல்
மூலமே துயிலும் படங்கொலோ விவற்றை மூடனே னறிகிலா தயர்ந்தேன்
சீலமே மிகுந்த திருக்களர் வாழுந் தெய்வமே யென்னுயிர்த் துணையே
ஞாலமேயொளிர்க்கும் ஞானநற் சுடரே நான்மறை தேடரும் பொருளே 17

பொருணின தடியை யேத்துறும் பொருளே பொருளெனப் புங்கவரறைந்த
தெருணின தருளா லென்மனத்திருந் துந் தெரிலாரெனத்தியங் கினனே
விருணனி மறைக்குமே தவாலெந்தா யிருள்தை யொழிக்குமா றடைந்தேன்
வருணமெனங்க ளுஞ்சார் தருவனந் திறையே வாடினேற் கருடரல்வேண்டும்

வேண்டுமொன் றினையும் விழைவுறா வரமே விரைமலர் மறந்திடா வரமே
தூண்ட றுஞ் சுடரே தோகையற் பயந்த தோகையா மமுதவல்லியின்ற
னுண்டகையான வமுதமே குமுத வரியாகண் மினற் சிரம்புணர்வோய்
மாண்டவ ரெலும்பை யணிந்தருள் களரிமன்னிய மன்னாநன் னிதியே, 19

நிதிநிறை மாட மாளிகை யெவையு நிகரற மேருவோ டிகலும்
விதியென விண்ணவர் நகருற வவரும் வியப்பொடு பாரிஜாதேசன்
நதிபொதிவேணி விரிந்திட வாடு நடனமே காண்புற வரவே
யதி சலபமதாம் வளநிறை களரோயடைந்தவர்க் கருள் செயு மன்னே 20

வேறு.

அன்னே யுனையென்னென யான் றுதியாற்று கிற்பேன்
பொன்னார் மலை மாதனுவேவாய் புக ழென்மனத்தோ
மின்னார் திருவேணிய மேலவ பாரிஜாத
நன்னாயக நின்கழலே துணை நாயினேற்கே. 21

நாயே யனையேன்றனை நாடியு நன்மை யீவான்
பேயோ டருநாடக மாடிடும் பித்தனே யோ
கூயேயருள் செய்தனை கொண்டதை யெண்ணுகாறுந்
தாயோய் மனமின்புறு மன்பிலை சொல்லின் மாட்டே 22

மாட்டார் புரமீறெழ மாட்டிய நாட்ட முற்றோ
யாட்டே களிப் பதியிற் செயு மாதி தேவே
கூட்டே யெனைமுத்தியிற் கூட்டிடில் யார்வெறுப்பார்
நீட்டே கரமென்றலை நன்னுற நீயெந்தாயே. 23

தாயே தனுவாதிய யானல் தன்வழி விள்ள
நீயே யெனதின் னுரு வாயினை நீண்மனத்தே
வாயாதறி வில்லவர் போ னனிவாடி நின்றேன்
சீயே யெனநற்களர் நாயகசெப்பி யாளே 24

ஆளே யெனநின் னடிநாடிய வன்பினேனை
மாளா வகைகாத்திடன் மாதவ நீதியன்றோ
நீளார் சடை நின்மல நெற்களர் வைகுமெந் தாய்
தானே தனை ந்தாழுவர்க் கிந்திடுந் தன்மை யோனே. 25

மையார் விழி மங்கைய ராமெருங்கு தன்னிற்
செய்யாய் திருத்தேரினி னீவருஞ் செய்தி யோர்ந்தே
யையா களர் நாயக வென் மன மாங்கு வந்துன்
மெய்யார் திருமேனியை நோக்கி மிளிர்ந்த தின்றே. 26

இன்றே யென தோய்வருந் தீவினை யிற்றதாகு
நன்றே நிறை நற்களர் நாடி நடக்க வெண்ணிக்
குன்றே யுறை நாயக வென் மனங் கோணிலாம
னின்றே ருறும் வீதியிற் றீதற நிற்கு ஞான்றே. 27

தேவே திருவீரநற் சேகர தேசிகற் சேர்த்
தேவே செயுமெந்தை நின்றுடொழு தேத்தி நின்றேன்
கோவே பெருநற் களர் வாழ்ந்திடுங் கோதிலானே
ஆவா வெனை யாண்டிடி லென்குறையா முனக்கே. 28

உன்பாலகன் யானெனப் பன்முறை யோதினேன்யா
னென்பாலக நற்றொழில் செய்வதி லேதமென்னோ
யன்பே யிலையென்றிடி லன் பினை யைய வீதி
தென்பான் முகமாய் நடனு களர்ச் செல்லமே யோ. 29

ஓகோ வுனை யான்மறந்தே தின முய்குவேனோ
கா கா வென யான் சொலல் நீதி கொல்கண்கள் மூன்றே
யேகா திருச்சீர்க் களர் வாழ்ந்திடுமெங் கணுத
வாகா விது நின் கருணைக் கெழிலாக லாமோ 30

வேறு.

ஆம என்றென வறியே னினதரு ணின்றதுமறியே
னே மென்றையு மறியேனுனை யோதும் வகை யறியேன்
காமன்றனை யெரிசேர் தருகாலா களநீலா
பாமன்றிரு க்களர்நாயக பதையாவண மருளே. 31

அருளே திருவுருவே யழகுருவே யருவுருவே
மருளே செறி யெளிநாயினை மருளாவணமருளீ
பொருளே மலிகளர் வாழிறை பொறையே நிறைதுரையே
தெருளே தருமொருவா மறைதிருவாய் நிறைவோனே. 32

நிறைவே யொருகுறைவே யற நிமலா பரிபூரணு
வறிவே திருவுருவோய் நிகாறுவோய் நிலையுறுவோய்
பொறிசேர் வுறுபுறையே நிறை யெனையா டிருக் களராய்
மறவேனுனை மறவேனுனை மறவேனுனை நிதமே. 33

நிதமே நினதடிசேர் தருநிகரே யறுதவர்நீ
ளிதமே யுற வையக்கர மெழிலோடருள் புரிவான்
முதமூவிரு முகநாயகன் றனையே விய முதல்வா
சுதை நாயகி கொழுநா களர் சுகநாயக முனியே. 34

முனிவே மிகநனி மேவுறு முனிவோர் தொழு முனிவன்
கனிவா யுனை யினிதேபணி தரவே களருறைவோய்
சினமோ தவமுறு மாறு செய் சிவனே யெனை யாள்வா
னுனும்மாவலி யிலையோகர வொழிவே செயலறனே 35

அறமே வுற வருளை செயு மருளு யகி தனமே
புறுசி ரமுதயின் மாதவ னுனைநீ ருளா ரெனவே
யறைவா னருள் புரிவோ யமரரு நாடிட வரியோய்
திறமே வுறுகளர் மாமணிசிறியேற்கருள் புரிநீ. 36

நீதானடைந்தவர்க்கே யருள்செயு நின்மலனெனவே
தாதா பெருமொரு பேரினை த்தழுவும் புகழினனு
லேதோ வுனையருளி தியென் றிரங்கே யடைந்தனன் யா
னீதா வரு ணிமிடந் தனினிலை போலும் துறவே. 37

வேதம் மொரு நாலும் மதனங்கம் வியனாறு
மோதும் மிருதி புராண நியாயம் முறையோர்வு
மேதுந் திருக் களர் மேவிய விறைவா னினை மறவா
தோதும் மிதுசாதம் மெனவுள் சாடின னருளி 38

ஈசா களரீசா புரநாசா வின்மகேசா
கூசா துணையானே பணிவேனி யருள் கூறாய்
சீச்சீயென வெனை யேசிடிற் சிறுமா வேனே
மர்சார் தலைமாலைப் பெருமகிழ் வேன்மல ருதியால் 39

மலர் மாலைகள் பொலியாடவர் மகளிர்விளையாடிக்
குலவும் பொழி னிறைகற்பக வன மேயுறை குமரா
புலையே னெனையுன தாளிணை புகழ்வா னருள் புரிவாய்
நலநாயக புலவோர்புகழ் நன்றுறை யன்னே. 40

வேறு.

அன்னையி னினியவருள் பொழி யிறைவ வன்னையின் வயிறுறு மக்காற்
றுன்னுறுந் துயரை நினைந்து நைந்தழுது துடைத்திட விரும்பு மெய்ம்மறந்தே
னென்ன விங் குறுமோ வெனும் பயமனத்தி லிடைவிடா திருந் தெழுந்
(திட லா)
னன்னய மடைய நின்னையே களாய் நாடினனருடால் கடனே. 41

கடனினதாகுங் காத்திட லெனைநீ காவென யான் சொலல் கவிநூ
விடங்கலு ளெயிற்று ப்படவா வணியும் விரைபுறை மார்பனே தருக்கா
னிடாற வுறையு மிறைவனே தருக்களியம்புமோ வீதி நீயென்று
வடைவது கண்டா யாதலி லெனைநீ யாண்டிடல் கடன் கடன் கடனே 42

கடனெறி கடவா க்கடமையே கடுப்பக் கருதருந் தவமெலாங் கடவா
திடபமே லிவர்ந்த வெழிற் றிருக்களரோ யெந்தையே யிருந்துணையடைந்தார்
முடவன் கொம்பினின்றேன் முற்றுற நினைந்த முறையென நெறிசெலா
னடைதா நினையி லென்னவா மருளதாயிடி லென்னறிவேனே, (வறியே

அறிவாறுஞ் சிறியன் வெறியனுன் பொறிய னறிவினர் தமை யணுகுகிலன்
செறியிருட் கொடியன் செடியன் யான் பொடியன் செய்கையுஞ் சிறிதறி
குகிலன், மறிகர களரி வளர்தரு மிறைவ மாசுளனேன் னினுநின் சீ
ருறவழுத்து தற்கோ வுரியவனுயேயுறுதலி ளெருகுறை விலனே. 44

இலன் விழை வரிவை யென்னவே நடிப்பனேன் மனத்திருந்து வாழாசை
நலன் சிறிதலவா னுைறிந்திடுவன லமிகு நீயுமே யறிவாய்
புலன் வழி மறித்துத் திருத்தியே யாளப் போற்றினேன் கவர்வள ரிறையே
நிலந் திருத்துறுத லென்னவே யெனையுநீ திருத்துறுதலே யுரித்தால் 45

உரித்தெனக் குனது திருவடி பேண லுரித் தனக் கென்னையாண் டிடுதல்
கருத்துறு விடத்தைக் களத்தினிற் றரித்த களரி கற்பக வனத்திறையே
விருத்த நல்வடிவ மடுத்துயா னுன்னைவேண்டிட னலங்லோலொமுறையோ
வுருத்திர வெனையாண் மருட்டிர னழித்தே யுன்கழல்கனவினு மறவேன் 46

மறவராங் காமமா தியர் வயமாய் மருள் வனத்திருளுற வாழ்ந்தேன்
குறமகள் கொழுனன் றனைத்தருங் குமரி குழையப் புல்லுரு திருமார்பா
பிறவியொ டிறவை நினைக்கிலோ மனமும் பீதியைப்பெரிதுறு மெந்தாய்
நறை மலரடியை நாயினேன் பணிய நாயக களரியா யருளே 47

ஏதமே மிகுந்து பாதகம் புரிந்த விரும்பெருங் கொடியரே யெனினும்
நாதனே நினது நாமமே வழுத்தினுன் மறை யவரை நல்லவரா
யோதுறு மெனலைத் துணிந்து நாயடியேனுண்டிருக் களர் வள ரிறையே
கோதிலா வுனது திருப்பெயர்வழுத்தக்கொண்டனன்மனத்தினிற் றுணிபே

துணுவுறு மரிய பத்தியிற் பிரியன் றுதைகுலம் வயது சீர் நடைக
ளணைவுறு கல்வி செல்வமே யழ கொ டரியதோர் வீரமே யாதி
யெணுவனீ யல்லா யென்றெனை யாளு மிருந்தவர் திருந்தவே யறைந்த
துணிவினை கேட்டுந் திருக்களர் நாத துணிந்ததை யுணற்றுமா துணியேன்

ஏனறிந் திருந்துமிடர்க்கட லாழ லெத்தையே யெளியனே னறியே
னானக மதியோ வுணவினி னசையோ வுழைவிழி மடந்தைய ருறவோ
மீனுறை ஞான வாவியே யாதி மிளிர் தரு திருக்கள ரிறையே
நீநனி நினைந்து கருணையே புரிந்து நீசனை யாளுதி யாசே 50

வேறு.

சேனை விஞ்சுறுமா ரதன் றிருக்சுதர் வேண்டி
யானினைந்தனை யாடிட வாட்டியே யன்யாற்
கோனுமமர்தர்க ளிருவரைப் பெற வருள்கொடுத்
தானிலம்புக டிருக்களர் நாதனே மோற்றி. 51

போற்றி யென்றுனைப் போற்றிடப் பிரமதான் டவத்தை
நாற்றிசை புகழ் நன்முனி யமரர்கண் காண
வாற்றி நின்றதிவ் கருந் திருக்களருறை யமுதே
யேற்றுகந்தவா வென்மனந் தனைவிடுத் தேகா. 52

வகனாகியே யிருந்தனை முனம் பினமெழிலா
ராகமூன்றினை யம்பிகை யுறவினா லடைந்தாய்
சோக மேவிய வெனக்கரு டிருக்களர்ச் சுடரே
மாக நாடரும் வழுத்துறு மாசிலா மணியே. 53

மணியின் வாசகப் பெருந்தகை மாவுணர் வுறவே
யணிசெய் நீடரு வணங்கெனை வருந் தருவனத்தே
பிணையறத் திருவருளினா லென்றனை யாள்வான்
குணகண மணி க்குன்றமே நின்றனை குறித்தோ 54

தோடமின்றிய நின்றிருமேனியிற் றுகள்போ
லாடு நீனிற மைய மெய்த் திருக்கள ரரசே
பீடுறும் மென ப்பேசுவர் பெரியவ ருலகன்
பீடை யற்றிடப் புரிதலின் பெருமனத் துறவே. 55

உறவு நின்றிருப் பதந்தனி லுறிலறிற் பலந்தா
னறவிருந்தது மறைந்தது மடியனே னறிந்தே
னிறைவனாந் தசமுகன் முனம் பினமுற லெணியான்
பிறவியற் றவர் வளர்திருக் களருறை பெரியோய் 56

பெரியை நீயறச் சிறியைநீ பித்தனையாள
வுரியை நீ யுலகேதுவு நீயுனை யலதோ
ரிரிதி ருணமு மிலையென மறையெலா மியம்புங்
கரியவன் றெழுங் களர்வள ரிறைவனே கரியே. 57

கரியெனுந் திருப் பெரியவ கருணையா னீயே
யிரவி யிந்துவும் புருடனு மெறி வளி வான
மெரியறற் புவியாகியு மெழில் கொண் மூர்த்தியுமா
யொருவனே திருக்கள ருறை யும்பனே யுறைவாய் 58

ஆயனார் தரும் பெண்மணி மணக்கு மாரியனே
சீயெனா வெனைச் சீறிட னீதியோ சிறியே
னீயலா தொரு துணையினை நிமலனே காணேன்
மாயவன்றிரு மைத்துனா திருக்களர் வாழ்வே. 59

வாழ்விது பெருமாய மண்ணுவது திணமா
லாழ்வதென் கொலோ விடயமீ தாசையா லெனவே
தாழ்வ தின்றிய திருக்களர்ச் சம்பு வின்றோழன்
சூழ்வ தோர் மொழி சூழ்ந்தனன் மன்றணிற் றினமே. 60

வேறு.

இனதன் பணியுந் திருநற் களராய்
தனதன் றிருத்தோழ னெனுந் தனியோ
யனைதந் தையிலா தவ வன்புடையார்க்
குனதின்பதி யீபவ வொண் சுடரே. 61

சுடரே சுடரென் வகைக்குஞ் சுடரோ
யிடரே தெனக் கின் புறுநின் பதமே
படர்வேன் பழநற் களர்ப் பண்ணவனே
விடமேவுறுவொண் களமே லவனே 62

மேலோய் புனல் சூழ்தரு மீனமுளோய்
நாலோய் களர் நாயக நாட்டியத்தோய்
சேலோய் கணி சீரமுதக் கொடியோய்
வேலோற் பெறு சூலமுளோய் விரகோய். 63

ஓயா துழ ஞெயனை யோ யெனவே
நீயோதிடில் வாய்துயர் நேருறுமோ
பேயோடெழல் பித்தபிறைத் தலையோய்
மாயோகி கண் மன்னு களர் வளமே. 64

வளமே தரமானவுர் வானவர்கள்
களர் வாழ்ந்திடு கற்பக நாயகனே
யுளமேவுறு மாசையினா லுறுவார்
களனே பிறவிப் பிணி காதுறவே. 65

வேதாகம நீதியையே யவர்கள்
பாதாரவிந் தம் பணிபான்மையர் தம்
பாதாரவிந்தம் பணியப் பணிப்பாய்
நாதா களர் வாழ்ந்திடு நாயகனே. 66

கன்னேர் மனநாயினை யே களரா
யின்னுடிட வின்னருள் செய்தனே நீ
மன்னு வுமை நாயக மாசிலனே
பொன்னூர் திருமேனிய போதகனே. 67

போதந்தரும் புண்ணிய நற்களரா
யேதந் தழுமாதியு மின் னினக்கே
வேதந்தரும் வேதியநீதியனே
காதந்த ரிலென் னுதி காவிடுமோ. 68

இடுமோவினை யென்னையுமே யினிமேல்
வடுமாங் கனிபக்க வளர்பிறையாய்
நடுநாயக நற்களர் நாயகனே
திடமாயுன சேவடி சேர்ந்தனனே. 69

சேரும் பொழுதே சுகத்தீ விடய
மாரும் படியா முன மாடியெனு
வோரும் படிகின் றிலை யொண்களராய்
கூடும்படி நீயினிக் கூட்டுதியே. 70

வேறு

கூட்டி யென்றனை நின்றிருக் குழுக்கணே குலவி வாழ்ந்திட வேண்டி
நாட்டி யென்றனை நல்லருள் சுரந்தனை நம்பனே மறப்பேனோ
வா[illegible] விழி மங்கைய ரமரர் தமங்கைய ரவரோடுங்
[illegible]மற் றுலவிலம பொலி திருக்களர்த் தெய்வநாயகனேயோ 71

ஓமெனுந் திருமந்திர வில்க்கிய வொளிவிடு சுடரேயோ
நீமனுந் திருக்களர் நகர் சேர்வுற நெஞ்சிலே நினைந்தாலும்
பூமனுந் திருக்கற்பக நிழலொளிர் புரந்தரன் புவிமேவி
யாமனுஞ் சுக மென்றிடி னின்னக ருறைவதை யறைவேனோ 72

நோயிலாத நல்வாழ்வு நற்றனமனி நுண்ணிய மதியார்ந்த
சேயு நன்மனை முதலிய யாவுமே சேவடி பணிவார்க்கு
மீயளிக்தருந் திருக்கள ரிறைவனே நீத்தபினிக் னிக்காயம்
போயிருந்திடக் கயிலையு மளித்திடும் புகழினைப் புகழ்வேனோ. 73

புகழினோ டிக மின்பமுக் துன்பமும் பொருந்திடி லெளியேற்கே
மிகவும் வாடுவன் வாடிடா யினிர்த தமிலையவே யருன் வாயால்
திகழும் வேதமதோ திடு மோதமு க்தெருவினி னடக்கான
மகிழு மோதமும் வானவர் நகர்புகும் வளமலி களரோனே. 74

களரி பாரிஜாத வனமந்தாரமே கற்பக வனஞ் சேரார்
களரென் னமைதேய்ந் தவிந்நகர் பெருங் காடெனப் பழுதாக
விளங்கிலா வணி நாயக நுறவிகட் கிறைவனும் வீரேச
னுளமதே புகுந் தீர்த்திவண் கயிலேமே லுறயிதுப் புரிந்தாயே. 75

ஏதமிக் குறத்தாய் கருவிருந்து யானிருங் கிருமிகள் வாட்டப்
போத மங்கியே வங்கியாற் றகிப்புறப் புன்மல நிறை நீரி
லாதுதைத் துனேமறந்தன னேய்கோவருங் களர் நகர் வாழ்வே
நீதெரிந் திலேயோ கருணுகர நின்மல நிறைவோனே 76

சேம மின்றிய குழவியின் மலகுழ னிறைவ புவினே மேவி
யாம மிஞ்சியே யுறவழ லுறமிக வழுதழு தழன்றேயுண்
ணம நெஞ்சினி னினேகிலன் றிருக்களர் சார்ந்தவர்க் கருடேவே
சேம மிவ்வெளி நாயுறவரு டனேத் திருக்கணுற் புரிவாயோ. 77

வாய்ந்திடிற் றிருக்குமரமோ வனே பிதா வருத்துறு குருவாலே
மேய்த்துறத் துயர் யாவினு நசை மிக மெலிந்து வாடலி னுலே
காய்த்து நின்றனே நினேகிலா திருந்தனன் களர்வள ரிறையோனே
பேய்த்தனந் தனே நீக்கி யென்றனக் கருள் பேயோடா டெம்மானே 78

மானினேக்கியர் வலேப் படிபெருவினின் மயங்கி யைம்புல னுலே
யூ னழகினே மிகமதித் துண்ணவே யுறு பொருண் மிகத் தேடி
யானி ளேத்துனே மறந்தனன் பறந்தனன் யாது செய்திடு வேனு
தேனுலாங் களர் மேவிய நடம்புரி தேவர்க டேவேயோ. 79

ஒவயோதிக முற்றிடி னடைதளர்ந்து திர்ந்தெ யிறுகள் யாவு
மேவுநல்விழி பஞ்சடைந் தாசையான் மெலிவினே மிகமேவி
சாவுறும் பயந்தனே நினேந் தந்தவோ தருவனந் தனில் வாழுந்
தேவ நின்றனே மறந்துறுந் துயர்தனேத் தீர்த்தென்க் கருள்வாயே 80

வேறு

வாயிற் றுதிபல புரியே னுனே கினே வளமே வொருசிறி தறியே னன்
காயப் பணிகளு மிலனுய் மலனிறை காயத் தகமதி யுளனுனேன்
நீயிப் படிவிட லெழிலோ களருறை நிமலா குணகண வமரேசா
தோயக் கயலுகள் வானத் துடுவொடு தோலத் திரிதரு நகரோனே 81

நகரோ டரி கரி பரியே முதலன நலமார் தனமனே யுறலாலெ
னிகமே யலதொரு சிறிதோ ப்ரமுற விவை யாவையு மினதருளா லென்
றுகுமா வுறவொடு மூனேயே கினேதரி லுயர்மா களரியி லுறைவோனே
சுகமே யுறவெளி தெனவே யெனேயவை தொடாரா வுணமருள்வோடோவோயே

ஆயுள்ளாகர் நிச மழிவே யுறுமுடை யருமா கடமுறு மறலேயோ
லேயும் மனைதன நீளும் மலையென வேகும் முயிருறன் மினலேயாம்
பாயும் முளாகழு வாதே களர் வளர் பாலா வுனை நினைவேனேயா
னீயுன் னருளிலை யெனினே நீசரி னீசன் செயலது வறியேனே. 83

அறியாமையினொடு கரமாவிழிபத மறைவாய் சிரவண முளமோடே
செறிமா சுகவளவை யுறுமாயினு மொரு சிறிதே திருவுள மருவாமே
மறவா துணை நினை வரமேதரு திநன்மலரே நிறை தருவன நாதா
பிறவா ரவர் தொழு துறவா யுறுநிறை பெரியோய் மறை பெற வரியோயே

அரியோ டயனுமை சரிமாமுக னறு வருமாமுக னிரவி யாதி
யொருமீ யுயிர்களை யருணீ யுனையல துளதோ வுலகமு மொளியோனே
விரியி தறிகிலர் மயலா யுழலுவர் விரைசேர்·களரியி லுறைவோனே
திருவே செறி தருதிருநா ளுறநிறை தெருவோய் தருவன முறுதேவே 85

தேவே மணமனு காவே வருமொரு மூவோர் தொழும்மணி தேரோனே
பாவே தருபவர் சாவே யற வருள் பாலீ வெளிய கபாலீயோ
நீவே றெனவேனை நாடேனினை நினை நீளோர் குழுவினி னோர்வேனே
னுவா வெனை யெளிதேதோ புரிகுவ னுமா திரிகரு களரோனே 86

களரோ வளர்தரு வளனே தெளிவுறு கருணை யருணிறை கடலோனே
மௌ நாயகி பணி கழலா யழலுறு மினுமா கரமழு மனுவோனே
யுளமே தீயவன் களமே மேயவனுழை நாரியர்தன முறுநாயேன்
றளவே யுரியவ னெனவே யாயினுஞ் சரணே மருவின னருளீயே. 87

ஈயோடாயினு வுவமானமுமில வெளியே னளிகொளு முனைநாடித்
நீயே னெனையருள் களரா யெனவுரைதெருவே திரிவொடு தருவேனே
பேயாயி னுமொரு தருமீதொருகணம் பேணு மெனதுள மதினேனுந்
தூயோய் தருவன நீயே யருள்கொடு துகளோ னெனவெனை நினையாதே.

யாதே யறியினு மறிவோ ரணுவதும் யானே துவுமில மெனவேயா
னேதோ பெரிதறி சாதாமென வெனை யானே யெணிமன திறுமாந்தேன்
றுதே யறவரு ளுதா களர்வளர் தேவா வுமை யுறு பாகாவோ
தாதா வெனதக மோதா கறவரு டாளோ னெனவெனை நினையாயோ. 89

நினையா தெனதுள முனையே நினைதரு நெறியே சிறியனு முறவே யே
கனிவா யுருகிமெய் வியர்வே புறவருள் கணமேயரு ளெனை யுடையோனே
கனமே மனுபணி கணமேய் வணமுறு களரே வளர் தரு பெருமானே
யுனையே யலதொரு துணைவேறிலை யிலையொருவா பெரியவ ருறவேயோ

வேறு

உறவர்க ளுறவே போற்றி யும்பர்கள்பணிவோய் போற்றி
மறவர்கண் மறைவே போற்றி வளமள களரோய் போற்றி
துறவிக ளுறவே போற்றி துகளறு சுடரே போற்றி
யிறவறும் வரமே யீயு மெந்தையே போற்றி போற்றி. 91

போற்றி யென்னுயிரே போற்றி புண்ணியர்க் கருள்வோய் போற்றி
நாற்றிசை புகள்வோய் போற்றி நாடுதற் கரியோய் போற்றி
தூற்றினு மருளே யீயுஞ் சொல்லொணக் கருணை போற்றி
காற்றுள மிழுப்போர் போற்றுங் களரினுர்ப் போற்றுவாமே. 92

வாமமா ரமுதவல்லி வளமுறு மிறைவா போற்றி
சேமமார் வலம்புரீசச் செல்வனே யீன்றாய் போற்றி
ஓமுறைரந் தெழுத்தை யோது மொருவனைப் பயந்தாய் போற்றி
சேமமார் வீரஞான சேகரன் பணிவாய் போற்றி. 93

போற்றியே மாலாதார கன்றனுக் கருள்வோய் போற்றி
போற்றிநீ டிருவிழாக்கள் மல்கிய களரோய் போற்றி
போற்றிநீ றணிந்த தூயோர்க் கருள் செயும் புகழோய் போற்றி
போற்றி தே ரேறியாடும் பூமனே போற்றி யெந்தாய். 94

எந்தையே போற்றி யிந்த வுயிர்க்கெலா மிறைவ போற்றி
யிந்துவே யணிந்து கங்கை யணிசடை யிறைவ போற்றி
சிந்தை நைந் துருகு நாயேன் சிரமிசைப் பதந்தாய் போற்றி
சந்தநற் கவிகள் வேண்டுஞ் சம்புவே போற்றி நம்பா. 95

நம்பனே போற்றி யெங்க ணாயக போற்றி வானோ
ரெம்பிதா வெனவே போற்று மெந்தையே போற்றி போற்றி
கம்பமற் றுயிர்கள் வாழுங் களர்வள ரிறைவ போற்றி
துன்பமே தணிப்பாய் போற்றி தூயவ போற்றி யன்னே. 96

அன்னையே போற்றி போற்றி யடைந்தவர்க் கருள்வாய் போற்றி
பின்னையும் பணியு மன்னை பின்னுறத் தேரிலேறி
மன்னியே துரிதமாக வலம்வரு மிறைவ போற்றி
கன்னலினி[illegible]யாய் போற்றி களர்வள ரிறைவே போற்றி 97